

Eelotsuse küsimused

1. Kas põhimõtted — mida Euroopa Liidu Kohus selgitas 8. mai 2008. aasta otsuses liidetud kohtuasjades C-95/07 ja C-96/07, mille kohaselt kuuenda direktiivi 77/388 (¹) kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, mida on muudetud direktiiviga 91/680/EMÜ (²), artikli 18 lõike 1 punktiga d ja artikliga 22 on vastuolus selline deklaratsioonide parandamine ja käibemaksu sissenõudmine, mis kohustuste rikkumisel, mis seisnevad esiteks siseriiklike õigusnormidega kuuenda direktiivi artikli 18 lõike 1 punkti d alusel kehtestatud formaalsuste rikkumises ja teiseks vastavalt nimetatud artikli 22 lõigetes 2 ja 4 sätestatud raamatupidamis- ja deklareerimiskohustuste rikkumises, näeb pöördmaksustamise korral ette mahaarvamiseõiguse andmisest keeldumise — kuuluvad kohaldamisele ka juhul, kui nende õigusnormidega ette nähtud kohustused on täielikult täitmata, kuid maksu tasumise eest vastutava isiku seisundi ja tema mahaarvamiseõiguse osas ei ole siiski kahtlust?
2. Kas väljendid „sisulised nõuded”, „substantive requirements” ja „exigences de fond”, mida Euroopa Kohus on 8. mai 2008. aasta otsuse liidetud kohtuasjades C-95/07 ja C-96/07 eri keeleversioonides kasutanud, osutavad — arvestades käibemaksu valdkonnas ette nähtud nn pöördmaksustamise juhtusid — vajadusele tasuda käibemaks või võtta maksukohustus enda kanda või hoopis sellele, et on täidetud sisulised tingimused, millest tulenevalt maksumaksjal on tekkinud maksukohustus ja mis reguleerivad mahaarvamiseõigust, mille eesmärk on kaitsta nimetatud maksu neutraalsuse põhimõtet ühtsetel euroopalikel alustel — nagu olemuslikkus, maksustatavus ja täielik mahaarvatavus?

(¹) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23)

(²) Nõukogu 16. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/680/EMÜ, millega täiendatakse maksupiiride kaotamise eesmärgil ühist käibemaksusüsteemi ning muudetakse direktiivi 77/388/EMÜ (EÜT L 376, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 160).

20. novembril 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-591/13)

(2014/C 24/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: W. Mölls ja W. Roels)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Saksamaa Liitvabariik võttis vastu ja jättis jõusse normid, mille kohaselt lükatakse maksu tasumine varjatud reservidelt, mis on realiseeritud teatud põhivara tasu eest võõrandamise käigus, taas soetatud või toodetud põhivarale „ülekandmise” teel edasi kuni selle vara müüginini, tingimusel et viimati nimetatud vara kuulub maksukohustuslase siseriikliku tootmisüksuse põhivara hulka, samas kui maksu tasumise niisugune edasilükkamine ei ole võimalik, kui sama vara kuulub maksukohustuslase sellise tootmisüksuse põhivara hulka, mis asub muus liikmesriigis või Euroopa Majanduspiirkonna muus riigis, siis on Saksamaa Liitvabariik rikkunud ELTL artiklist 49 ja EMP lepingu (¹) artiklist 31 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Saksa õigusnormide kohaselt ei maksustata äriühingu teatud põhivara võõrandamisest saadud tulu kohe, kui maksukohustuslane teatud ajavahemikul taas soetab või toodab äriühinguga seotud teatud põhivara. Sel juhul lükatakse senise vara võõrandamisest saadud tulu maksustamine vastavate varjatud reservide „ülekandmise” teel edasi kuni taas soetatud või toodetud põhivara võõrandamiseni. Kõnealune maksu edasilükkamine on võimalik siiski vaid juhul, kui taas soetatud või toodetud vara kuulub siseriikliku tootmisüksuse põhivara hulka, mitte aga siis, kui asjaomane tootmisüksus asub muus liikmesriigis või Euroopa Majanduspiirkonna muus riigis. Komisjoni hinnangul on need normid vastuolus asutamisevabadusega.

(¹) 2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna leping (EÜT 1994, L 1, lk 3; ELT eriväljaanne 11/52, lk 3).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Suceava (Rumeenia) 22. novembril 2013 — Casa Județeană de Pensii Botoșani versus Polixeni Guletsou

(Kohtuasi C-598/13)

(2014/C 24/21)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Suceava

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Casa Județeană de Pensii Botoșani

Vastustaja: Polixeni Guletsou

Eelotsuse küsimus

Kas määruse (EMÜ) nr 1408/71⁽¹⁾ artikli 7 lõike 2 punkti c tuleb tõlgendada nii, et selle kohaldamisalasse jääb kahe liikmesriigi vahel enne selle määruse jõustumist sõlmitud leping, mille kohaselt on nad kokku leppinud, et ühe liikmesriigi kohustus seoses sotsiaalkindlustushüvitistega lõpeb nende teise liikmesriigi kodanike suhtes, kes on olnud esimeses liikmesriigis pagulaseisundis ning on tagasi pöördunud teise liikmesriiki, mille eest on esimene liikmesriik tasunud kindlaksmääratud summa pensionide maksmiseks ja selle perioodi katteks, mille eest esimeses liikmesriigis tasuti sotsiaalkindlustusmaksid?

⁽¹⁾ Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustuskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 22. novembril 2013 — Vereniging Somalische Amsterdam en Omgeving (Somvao), teine menetluspool: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Kohtuasi C-599/13)

(2014/C 24/22)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Vereniging Somalische Amsterdam en Omgeving (Somvao)

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta⁽¹⁾ artikkel 4 või nõukogu 25. juuni 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust⁽²⁾, mida on muudetud nõukogu 13. detsembri 2006. aasta

määrusega (EÜ, Euratom) nr 1995/2006⁽³⁾, artikli 53b lõike 2 punkt c annab siseriiklikele asutustele õigusliku aluse Euroopa Pagulasfondist juba määratud toetust toetuse saaja kahjuks muuta või toetuse saajalt tagasi nõuda?

2. Kas nõukogu 2. detsembri 2004. aasta otsuse 2004/904/EÜ Euroopa Pagulasfondi asutamise kohta ajavahemikuks 2005–2010⁽⁴⁾ artikli 25 lõige 2 on siseriiklikele asutustele õiguslikuks aluseks, et muuta Euroopa Pagulasfondist juba määratud toetust toetuse saaja kahjuks või nõuda see toetus tagasi toetuse saajalt, ilma et selleks oleks vaja siseriiklikus õiguses sätestatud volitusnormi?

⁽¹⁾ ELT L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340.

⁽²⁾ ELT L 248, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 74.

⁽³⁾ ELT L 390, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 381, lk 52.

22. novembril 2013 Galp Energia España, SA, Petróleos de Portugal (Petrogal), SA, Galp Energia, SGPS, SA esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 16. septembri 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-462/07: Galp Energia España, SA, Petróleos de Portugal (Petrogal), SA, Galp Energia, SGPS, SA versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-603/13 P)

(2014/C 24/23)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Galp Energia España, SA, Petróleos de Portugal (Petrogal), SA, Galp Energia, SGPS, SA (esindaja: *advocaat* M. Slotboom)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

— tühistada kohtuotsus käesolevas apellatsioonkaebuses toodud alustel ja/või tühistada otsuse artiklid hagejaid puudutavas osas ja/või tühistada otsuse artikkel 2 hagejatele trahvi määramise osas või vähendada hagejatele otsuse artikliga 2 määratud trahvi summat,

— tühistada kohtuotsus ja saata asi tagasi Üldkohtule otsuse tegemiseks hagi põhjendatuse kohta, lähtudes Euroopa Kohtu antud juhistest;

— mõista kohtukulud käesolevas kohtuastmes välja komisjonilt.